

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Бовсуновська Г.С.

*кандидат економічних наук, асистент,
Дніпропетровський національний університет
імені Олеся Гончара*

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ВАЖЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Сучасний рівень розвитку вітчизняної економіки спонукає приділяти акцентовану увагу галузі страхування, що забезпечує стабілізацію процесу суспільного відтворення, в умовах постійного збільшення економічних, соціальних та техногенних ризиків. Мобілізовані на страховому ринку ресурси виступають каталізатором розвитку економіки, підвищення ефективності її функціонування. Страхові компанії здатні перетворити пасивні фінансові ресурси, отримані від різних страхувальників, в активний капітал, що діє на фінансовому ринку [2, с. 159].

Страхові компанії у процесі здійснення своєї діяльності залучають кошти в якості внесків клієнтів, які трансформуються в страхові резерви, що в свою чергу є гарантією виплати відшкодування в результаті виникнення страхового випадку. З моменту надходження цих коштів страховим компаніям до моменту виплати відшкодування, такі ресурси залишаються тимчасово вільними, що призводить до об'єктивної потреби формування інвестиційного портфеля [2, с. 159]. Страхові резерви компаній є значним за обсягом джерелом інвестиційних ресурсів страхового ринку України.

Акумулюючи значні фінансові ресурси, страхові компанії повинні формувати свій інвестиційний портфель відповідно до положень вітчизняного законодавства, забезпечуючи при цьому, окрім реалізації своїх економічних інтересів, фінансування пріоритетних галузей економіки та регіонів, що є актуальними в даний період часу.

Характер інвестування страховими компаніями багато в чому визначається специфікою їх страхової діяльності [4, с. 287]. Страхові компанії, що займаються страхуванням життя акумулюють довгостроковий фінансовий ресурс, і відповідно вкладають кошти у довгострокові інвестиційні інструменти. Для страховиків з ризикового страхування первинне значення має наявність грошей для виплати страхового відшкодування, що обумовлює короткостроковість їх вкладень. Вибір на користь довгострокових інвестиційних інструментів може бути зроблений за наявності страхових резервів, які можуть бути не задіяні страховими компаніями протягом певного проміжку часу [1, с. 206].

Державна політика у сфері страхування ставить за мету підтримку платоспроможності страховиків перед своїми споживачами, не приділяючи увагу захисту прав самих страхових компаній як інвесторів, що не дозволяє їм функціонувати як повноцінні інституціональні інвестори.

У страхуванні створюються значні резерви грошових ресурсів, які стають джерелом залучення інвестицій в економіку. Акумуляовані у страхових компаніях ресурси через систему інвестування сприяють розширенню виробництва, прискоренню виконання державних програм. Це вигідно страхувальникам, страховикам, банкам та іншим підприємницьким структурам і державі в цілому. Уряди країн з розвиненою ринковою економікою з огляду на можливості страхового ринку нагромаджувати кошти надають страховій індустрії всебічну підтримку, сприяють її подальшому розвитку [3].

Враховуючи, що в Україні вільні кошти страховиків у силу специфіки вітчизняного законодавства не в повній мірі трансформуються в інвестиційні ресурси, вирішення вищезазначених проблем знаходиться в першу чергу в правовій площині. Для нарощення інвестиційного потенціалу страхового ринку України необхідним є приведення системи регулювання та нагляду за страховим ринком до європейських стандартів, вдосконалення нормативно-правової бази в розрізі інвестиційної політики, забезпечення формування інвестиційних інструментів для розміщення довгострокових страхових резервів, надання додаткових гарантій з боку держави щодо забезпечення фінансової стійкості страховим компаніям, що інвестують в реальний сектор економіки [1; 5]. Реалізація наведених рекомендацій дозволить створити сприятливе підґрунтя для реалізації інвестиційного потенціалу страхових компаній в перспективі.

Правильний збалансований підхід у питаннях інвестиційної політики страховиків дає змогу, з одного боку – забезпечити належний рівень фінансової стійкості та платоспроможності страхової компанії, а з іншого – сприяти розвитку національної економіки через фінансування об'єктів як фінансової, так і виробничої сфер національного господарства.

Список використаних джерел:

1. Виговська В. В. Проблемні тенденції формування та реалізації інвестиційного потенціалу страхового ринку України / В. В. Виговська // Вісник Чернігівського державного технологічного університету. – 2014. – № 4(76). – С. 204-208.
2. Кузьменко О. Г. Інвестиційна діяльність страхових компаній / О. Г. Кузьменко // Фінансовий простір. – 2013. – № . 3. – С. 159-163.
3. Соболев Р. Г. Удосконалення державної політики в галузі страхування в Україні [Електронний ресурс] / Р. Г. Соболев. – Харків, 2010. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2010-4/doc/3/08.pdf>
4. Сокол С. В. Страховий ринок та основні загрози його фінансовій безпеці / С. В. Сокол, О. М. Деркач // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. – 2012. – Випуск 34. – С. 285-290.
5. Шуригіна Н. Ю. Оптимізація інвестиційної діяльності страхової компанії в умовах фінансової кризи [Електронний ресурс] / Н. Ю. Шуригіна // Державне будівництво. – 2011. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2011_1_16